డా॥ సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణన్

(1888-1975)

బయోగ్రఫీ సిరీస్

మనజాతి నిర్మాతలు - 3

డా. సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణన్

(1888 - 1975)

రచన

ఎ. రమాదేవి, యం.ఎ. బి.యిడి.

విక్టరీ పబ్లిషర్స్

డోర్. నెం. 30-17-3ఎ, వారణాశివారి వీధి, సీతారాంపురం,

విజయవాడ- 520 002. ఫోన్ : 0866 - 2444156.

డా॥ సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణన్

©Ln. **I. Ramakumar,** PMJF
Immadisetty Akkeswara Rao
Charitable Trust, Vijayawada.

ప్రథమ ముద్రణ :2014

సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ - ఆంధ్రప్రదేశ్

శ్రీ వెంకటేశ్వర బుక్ డిపో
30-17-3A, వారణాశివారి వీధి,
సీతారాంపురం, విజయవాడ - 2.
ఫోన్ : **0866 - 2444156**

❖ ❖ ❖

సాయి వెంకటేశ్వర బుక్ డిపో
26-27-77, బాటా షోరూమ్ ఎదురు,
గాంధీనగర్, విజయవాడ-520 003.
ఫోన్ : **(0866) 2570192, 2570309**

సోల్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ - తెలంగాణ

శ్రీ వెంకటేశ్వర బుక్ డిపో
ప్లాట్ నెం. 3, 103, 2-4-1085,
సాయిలక్ష్మి నికేతన్,
రామకృష్ణా హాస్పటల్ ఎదురువీధి,
కాచిగూడ కుమార్ థియేటర్ దగ్గర,
నింబోలి అడ్డ, హైదరాబాదు-500027.
ఫోన్ : **(040) 65528228, 24653879**
(ఫాక్స్) **24745257,** సెల్ : **9346771314**

❖ ❖ ❖

దుర్గా బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్
4-5-172, మొదటి అంతస్తు,
గోఖుల్ టవర్స్, గోఖుల్ చాట్ వెనుక,
హస్మత్‌గంజ్, కోటి,
హైదరాబాద్ - 500 095
ఫోన్ : **(040) 24752801, 64542801**

Also available at
www.newshunt.com, www.kinige.com, www. rockstand.in

మనవి : మాచే ప్రచురించబడిన అన్ని రకముల పుస్తకములు అన్ని ప్రముఖ బుక్ షాపు లలోను, విశాలాంధ్ర మరియు ప్రజాశక్తి బుక్ హౌస్ అన్ని బ్రాంచి లలోను లభించును. లభించని యెడల మమ్ములను నేరుగా సంప్రదించగలరు. పుస్తకాలలో ఏవైనా లోపాలు, తప్పులు ఉన్నా తెలియచేసిన తదుపరిముద్రణలో సరిచేయగలం. ఏవిషయమైన **ramakumarimmadisetty@yahoo.com** మెయిల్‌కు తెలియ జేయవచ్చును. మీకు కావలసిన పుస్తకాలకు : **SBI online A/c. No. 32987503888** **విక్టరీ పబ్లిషర్స్, విజయవాడ** పేరున జమచేసి, మీకు దగ్గర గల ట్రాన్స్‌పోర్టు వివరాలు తెలుపవలెను.

***Published by :* విక్టరీ పబ్లిషర్స్, విజయవాడ**

We have made many efforts to present this book without errors. But some errors might have crept in. We do not take any legal responsibility for such errors and omissions. If you bring them to our notice we shall correct them in our next edition. All disputes are subject to Vijayawada Jurisdiction only.

జననం - బాల్యం - విద్యాభ్యాసం

తిరుత్తణి దాక్షిణాత్యులందరికీ పుణ్యక్షేత్రం. అది ఆంధ్ర తమిళదేశాల సరిహద్దుల మీద ఉన్న గ్రామం కాబట్టి రెండు భాషా సంస్కృతుల సంగమంగా దర్శనమిస్తుంది. పవిత్రమైన పుణ్యక్షేత్రం కాబట్టి ఆ పరిసరాలన్నింటా ఒక విధమైన పవిత్ర ప్రశాంత వాతావరణం ప్రతిఫలిస్తూ ఉంటుంది. తిరుత్తణి సుమారైన గ్రామం. చెన్నపట్టణానికి వాయవ్యంగా ఉంటుంది. తిరుత్తణి మహాపుణ్యక్షేత్రమైన తిరుమల తిరుపతి క్షేత్రానికి సమీపంలో ఉన్నది. దాక్షిణాత్య భాషలకు, సంస్కృతులకు అది కూడలి. అందుకే ఆ పరిసర ప్రజలందరిలోనూ సమభావన, సామరస్యం పుష్కలంగా కనిపిస్తుంటాయి. తిరుత్తణి ప్రస్తుతం తమిళనాడుగా పిలువబడే రాష్ట్రంలోని ఉత్తర ఆర్కాటు జిల్లాలో ఉన్న ఒక గ్రామం.

తిరుత్తణిలో స్థానికంగా ఉండే జమిందారు సహృదయుడు. ఆయన దగ్గర కొలువుచేసే ఉద్యోగులు ఎందరో. అందులో సర్వేపల్లి వీరాస్వామి ఒకడు. వారిది అసలు స్వగ్రామం నెల్లూరి మండలంలోని సర్వేపల్లి గ్రామం. ఆ ప్రాంతంలో జీవనానికి కొంతకష్టం అయినందువలన మహాక్షేత్రమైన తిరుత్తణికి వీరాస్వామి పూర్వీకులు వలస వచ్చారు. అప్పటి నుంచి వారికి సాధారణమైన జీవనానికి లోటు లేదు. ఆ కుటుంబానికి విద్యాబుద్ధుల కొరత లేదు.

సర్వేపల్లి వీరాస్వామి అర్ధాంగి సీతమ్మ. దొడ్డ యిల్లాలు. భర్త చిన్న ఉద్యోగం చేసి తెచ్చే నాలుగు రాళ్ళతో ఆమె కుటుంబాన్ని గుట్టుగా పోషిస్తూ కాలాన్ని నెట్టుకొని వస్తున్నది. బ్రాహ్మణ కుటుంబం కాబట్టి, అందులోనూ మహాక్షేత్రంలో కాపురం కాబట్టి అతిథి అభ్యాగతులకు కొదువ లేదు. ఇంటికి వచ్చిపోయే చుట్టుపక్కాలకు లోటు లేదు. అయినా

సంసారం చాలీచాలని ఆదాయంతో మర్యాదకు లోటు లేకుండా నెట్టుకొని రావటానికి సీతమ్మ తల్లి ఓర్పు నేర్పు కారణం. సీతమ్మ, వీరాస్వామికి ఒక కుమారుడు కలిగాడు. ఇలా కాపురం సాగిపోతున్నది.

సరిగా ఇలాంటి సమయంలో 1888వ సంవత్సరం సెప్టెంబర్ నెల అయిదవ తేదీన వారికి ఇంకొక కుమారుడు జన్మించాడు. ఇంటిలో ఎందరు బిడ్డలుంటే అంత గొప్పతనంగా భావించిన రోజులవి. అందుకే రెండవ కుమారుడు పుట్టాక సీతమ్మ, వీరాస్వామి దంపతులు యెంతో సంతోషించారు.

అయితే ఆ బిడ్డ అంత బలంగా లేదు. పుట్టినప్పటి నుంచీ పీలగా, బలహీనంగా, అనారోగ్యంతో బాధ పడుతుండేవాడు. అందువల్ల తల్లి సీతమ్మ, తండ్రి వీరాస్వామి ఆ బిడ్డను కళ్ళలో వత్తులువేసుకొని కాపాడారు. అయితే కుటుంబం గడవటమే అంతంత మాత్రంగానే ఉండేది. అయినా ఏదో అదృశ్యశక్తి ఆ బిడ్డను కాపాడింది. భవిష్యత్తులో ఆయన మహాప్రస్థానానికి మార్గాలు వేసింది. సీతమ్మకు కృష్ణునిపై భక్తి మెండు. అందుకే బిడ్డకు రాధాకృష్ణయ్య అని పేరు పెడదామన్నది భర్తతో. ఆనందంతో వీరాస్వామి అలాగే అన్నాడు. ఆ బిడ్డే పెరిగి పెద్దవాడై విశ్వవిఖ్యాత తత్త్వవేత్త డాక్టర్ సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణన్‌గా ప్రఖ్యాతి చెందాడు. భావి తరాలకు ఒక 'ఆదర్శతత్త్వ ఆచార్యుడు', 'విశ్వగురువు', 'ప్రపంచ మహాపథికు'నిగా ఎదుగగలిగాడు.

చిన్న వయస్సు నుంచే, ఆరోగ్యం అంతంత మాత్రంగానే ఉన్నా, విషయ గ్రహణము, వివిధ విషయాలను నేర్చుకోవాలనే ఆసక్తి రాధాకృష్ణునికి ఎక్కువగానే ఉండేది. కొడుకులిద్దరికీ తల్లి గోరుముద్దలు తినిపిస్తూ చిట్టిపొట్టి మాటలు, కథలు చెప్తూ లాలిస్తుంటే, తండ్రి వీరాస్వామి బాల రామాయణం శ్లోకాలు, భగవత్ప్రార్థనా శ్లోకాలు, అమరకోశంలోని మొదటి శ్లోకాలు నెమ్మదిగా కొడుకులచేత పలికిస్తుండేవారు. అలా ప్రారంభం అయింది. ఆయన ప్రాథమిక విద్య. క్రమంగా రాధాకృష్ణకు నాలుగు సంవత్సరాలు నిండాయి. ఐదవ సంవత్సరం ప్రవేశించి ఐదు నెలల ఐదవ రోజున అక్షరాభ్యాసం చేశారు. ఆయనను ఊళ్లోనే ఉన్న బోర్డు ప్రైమరీ స్కూలులో వేశారు. ఆయన ఇంకా శైశవదశలోనే ఉన్నాడు. అయినా అద్భుతమైన మేథాశక్తి. ఒకసారి వింటేచాలు, ఇట్టే గ్రహించివేస్తాడు. ఆయన ఏకసంథాగ్రాహి. ఆయన మేథాశక్తి ఉపాధ్యాయులకు కూడా ఆశ్చర్యం కలిగించేది.

బోర్డు ప్రాథమిక పాఠశాలలో బాల రాధాకృష్ణ నాలుగు సంవత్సరాలు చదువు కొన్నాడు. ప్రాథమిక స్థాయిలో వాచక పుస్తకం త్వరగానే పూర్తి చేశాడు. క్రమంగా ఆయనకు ఉపాధ్యాయులు గణితము, చరిత్ర, భూగోళం, కొద్దిగా ఇంగ్లీషులను నేర్పించారు. కాబోయే

విజ్ఞానఖని ఆ నాలుగు సంవత్సరాల విద్యలోనే ఎన్నో విషయాలను ఆకళింపు చేసుకొని భావి వ్యక్తిత్వపు పునాదిగా మలచుకొన్నాడు. ఆయన నేర్చుకొన్న ప్రాథమిక విద్య ప్రాథమిక వికాసానికి పునాదే అయింది.

క్రమంగా ఆయనకు ఎనిమిది సంవత్సరాలు నిండాయి. వయసుకు మించిన విజ్ఞానాన్ని ఆకళింపుకు తెచ్చుకొంటున్నాడు. ఒకనాడు వీరాస్వామిని పిలిపించి ఉపాధ్యాయులు ఇక ఇక్కడ రాధాకృష్ణ చదువుకోగలిగినది ఏమీ లేదు. పిల్లవాడు బాగా చురుకైనవాడు. మరింత విద్యా సౌకర్యం కలిగించగలిగితే అతనికి మంచి భవిష్యత్తు ఉంటుందని సలహాయిచ్చారు. అంతేగాకుండా ఆ ఉపాధ్యాయులు అతనిలోని విద్యాపిపాసను కనిపెట్టి భావి కాలంలో గొప్ప విద్యావేత్తో, మహాపండితుడో కాగలిగిన లక్షణాలున్నాయని ఆయన తండ్రితో చెప్పారు.

వీరాస్వామికి ఏమి చేయాలో పాలుపోలేదు. చాలాసేపు భార్యతో ఆలోచించాడు. బాలుడి వయసు, నిండా ఎనిమిది సంవత్సరాలు లేవు. ఊరు మార్పించి విద్యకోసం వేరే ఊరికి పంపించాలి. తిరుత్తణికి దగ్గరలో ఉన్న ఊరు తిరుపతి. అక్కడ హెర్మన్స్‌బర్గ్ ఎవాంజిలికల్ లూథరన్ మిషన్ స్కూలు ఉన్నది. అక్కడ విద్యాబోధన బాగా ఉన్నది అని తెలిసింది. తమ గ్రామం నుంచి తిరుపతి ఎక్కువ దూరంకాదు కాబట్టి, బిడ్డ చిన్నవాడైనందున తరచుగా వెళ్లి చూసిరావచ్చని భావించాడు వీరాస్వామి. కానీ ఉన్నది ఒకటే సమస్య. అది డబ్బు. 'ధనమూల మిదంజగత్త'ని గదా. అసలే అది జర్మన్ మిషన్ స్కూలు. డబ్బులేనిదే ప్రవేశం కష్టం. కానీ బాలుడి భవిష్యత్తు ఆలోచిస్తే, అంతకంటే గత్యంతరం లేదు. అందుకే వీరాస్వామి ఏదైతే అదవుతుంది అక్కడే చేర్పించే ప్రయత్నం చేయాలని నిర్ణయించుకొన్నాడు. ఆ ప్రకారం రాధాకృష్ణన్ ఆ పాఠశాలలో ప్రవేశించగలిగాడు.

ఎవాంజిలికల్ పాఠశాలలో అంతా క్రొత్తగా ఉన్నది. అసలే రాధాకృష్ణ చాలా ముక్తసరిగా ఉండేవాడు. తోటి విద్యార్థులతో కూడా ఎక్కువ మాట్లాడేవాడు కాదు. మిగిలిన విద్యార్థులు ఆటపాటలతో కాలం గడుపుతూంటే ఆయన దూరంగా కనబడే ఎత్తైన దేవాలయ శిఖరాలు, కొండల లోయలు దర్శిస్తు ఏదో వింత అనుభూతిని పొందుతుండేవాడు. వాటిని దర్శించేటప్పుడు ఆయన తెలిసీ తెలియని ఊహల్లో ఎన్నో భావాలు మెదిలేవి. ప్రాచీన మహర్షులు ఏ భావధారలు కురిపించి ఈ మహాదేవాలయాల నిర్మాణం చేయించారో, ఆ మహర్షుల అమృతమయమైన వాగ్ధారలు తాను ఎలా అర్థం చేసుకోగలడో అని ఆలోచనలు కలిగేవి. ఏదో లీలగా అర్థమైనట్లుగా ఉండేది. అలా ఆలోచించేటప్పుడు

ఆయనకు ఆకలిదప్పులు తెలిసేవే కాదు. శెలవులలో ఇంటికి వచ్చినప్పుడు కూడా అంతే. ఏదో పరధ్యానం ఆలోచనలు. తల్లివచ్చి సమయమైందని “భోజనం చేయి నాయనా!” అంటేగానీ ఈ లోకంలోకి వచ్చేవాడు కాదు. తల్లి వచ్చిపోయే బంధుమిత్రులతో సతమతమవుతూ, తండ్రి ఉద్యోగధర్మ నిర్వహణలో ఎప్పుడూ విసుగూ విరామం లేని కార్యక్రమములలో నిమగ్నమై ఉంటే ఎప్పుడూ ఒంటరితనాన్నే ప్రేమించడం ఆ బిడ్డవంతైంది.

తిరుపతిలోని ఎవాంజిలికల్ పాఠశాలలో ప్రవేశించిన తరువాత ముందుగా రాధా కృష్ణన్‌కు బైబిల్‌తో పరిచయం అయింది. అందులో చెప్పబడిన విషయాలు తాను అంతకు ముందు తల్లి, తండ్రి ద్వారా తెలుసుకొన్న హైందవమత విధానాలు, సూత్రాల అంతరార్ధం ఒకటిగా ఉన్నట్లనిపించేది ఆయనకు. తిరుపతిలో అడుగడుగున ఉన్న వివిధ దేవాల యాలకు ప్రతిరోజు పాఠశాల వదలిన తరువాత వెళ్లి దర్శించుకొని రావడం ఆయనకు ఎంతో సరదాగా ఉండేది. చాలా చిన్నతనంలోనే బైబిల్ పఠనము, హైందవ భక్తి శ్లోకాల మననము, భవిష్యత్తులో ప్రాక్పశ్చిమ తత్త్వాలను జీర్ణించుకొని వాటిని సమన్వయించుకొని ప్రపంచానికి సందేశం అందించగల మేధావిగా తీర్చిదిద్దటానికి ఎంతో ఉపయోగపడింది.

తిరుపతి మిషన్ పాఠశాలలో ఉపాధ్యాయులు రాధాకృష్ణ మేధాశక్తికి, విషయ గ్రహణకు ఆశ్చర్యపోయారు. ఆయన వారినెంతో ఆకర్షించేవాడు. విద్యలో అతని చురుకుదనం వారికి చాలా సంతోషం కలిగించింది. ప్రధానోపాధ్యాయుడు ఆయనను ప్రత్యేకంగా గమనిస్తున్నాడు. అలాంటి విద్యార్థి ఒకడు తమ పాఠశాలలో ఉండటం ఆయనకు చాలా సంతోషంగా ఉన్నది. అతని కుటుంబ పరిస్థితిని తెలుసుకొన్న ఆయన జాలిపడ్డాడు. ఆయనకు ఉపకార వేతనం యిప్పించటానికి తన శాయశక్తులా కృషి చేసి ఉపకారవేతనం వచ్చేటట్లు చేశాడు. ఇప్పుడు రాధాకృష్ణకు కొంత సంతోషంగా ఉన్నది. తన తండ్రి తనకోసం ఎక్కువ కష్టపడనవసరం లేదు. ఇంటినుంచి తండ్రి పంపేడబ్బును భోజనానికి వినియోగించుకొనేవాడు. ఉపకారవేతనంగా వచ్చిన డబ్బును పుస్తకాలు మొదలైనవి కొనుక్కొనటానికి ఉపయోగించుకొనేవాడు.

తిరుపతి వచ్చిన తరువాత కూడా అతను తోటి విద్యార్థులతో ఎక్కువ మాట్లాడకుండా ముభావంగా ఉండేవాడు. ఉబుసుపోక కబుర్లు చెప్పటం ఆయనకు ఏ మాత్రం యిష్టం లేనిపని. తిరగడంలోనూ అంతగా ఆసక్తి లేదు. చాలా దూరాలు ఒంటరిగా నడచి అక్కడ ఉన్న దేవాలయాలు చూస్తూ, వాటి నిర్మాణంలోని సొగసులు ఆకళింపు చేసుకొంటూ, ఏ ఉద్దేశ్యాన్ని ఆశించి అలాంటి నిర్మాణాలు చేశారో ఆ నిర్మాతలు అని ఆలోచిస్తూ

సమయం గడుపుతుండేవాడు. విద్యార్థిగా ఎలాంటి తుంటరి పనులు, అల్లరి, ఆకతాయి కృత్యాల జోలికి ఆయన ఎప్పుడూ పోయేవాడు కాదు. తనకు ఉపకారవేతనంగా లభించే డబ్బులో కొంత గ్రామాలు తిరిగి, దేవాలయాలు దర్శించటానికి అట్టేపెట్టుకొనేవాడు. ఆయనకు ఒంటరితనం అనుభవించాలంటేనే ఆనందంగా ఉండేది.

ఒకరోజు శలవుదినం. ఉదయంపూట అధ్యయన కార్యక్రమము ముగిసిన తరువాత ఆయన దూరంగా ఉన్న దేవాలయ దర్శనంకోసం బయలుదేరాడు. దారంతా నిర్మానుష్యంగా ఉన్నది. తోడు ఎవ్వరూ లేరు. అతను ఒంటరిగా వెళ్తున్న విషయం గమనించిన ఒక దొంగ అతని వెంటపడ్డాడు. చెవులకు బంగారు పోగులు, వ్రేలికి ఒక ఉంగరం ఉంటుందని ఆ దొంగకు తెలుసు. కొంతదూరం వెళ్లిన తరువాత దారికాచి రాధాకృష్ణను అటకాయించాడు. అతనిని దగ్గరలోనే ఉన్న ఒక పాడుబడిన బావిదగ్గరకు లాక్కొని వెళ్ళాడు. అసలే పీలగా, అర్భకంగా ఉండే రాధాకృష్ణ, దృఢకాయుడు, వయస్సులో బాగా పెద్దవాడైన ఆ దొంగకు తేలికగా లొంగిపోయాడు. అతని దుస్తులు శోధించాడు దొంగ. మూటకట్టి ఉన్న ఛాయ పెసరపప్పు ఒక గుప్పెడు తప్ప వేరేమీ దొరకలేదు, ఆ దొంగకు అతని దగ్గర. అందుకే ఇవ్వాళ ఎవరి మొహం చూశానో అనుకొంటూ అతనికి ఏకీడూ చేయకుండా అక్కడే వదలివేసి వెళ్లిపోయాడు. ఆ సంఘటన జరిగిన తరువాత కూడా ఆయన మనసులో భయంకలగలేదు. తరుచుగా దేవాలయాలను దర్శిస్తూనే ఉన్నాడు.

పాఠశాలకు క్రమం తప్పక వెళ్తున్నాడు రాధాకృష్ణ. పరీక్షలు దగ్గర పడుతున్నాయి. పై తరగతిలో ప్రవేశం సంపాదించాలంటే మంచిగుణాల (మార్కుల)తో పరీక్షలో నెగ్గాలి. ఆ రోజు అనారోగ్యం వలన పాఠశాలకు రాధాకృష్ణ వెళ్లలేకపోయాడు. ఆ రోజే పరీక్షాశుల్కం చెల్లించాలి. చిట్టచివరి అవకాశం అది. విద్యార్థులు అందరూ వచ్చి పరీక్షాశుల్కం చెల్లిస్తున్నారు పాఠశాల ప్రధానోపాధ్యాయుడు ఎవరెవరు పరీక్షాశుల్కం చెల్లిస్తున్నారో గమనిస్తున్నాడు. రాధాకృష్ణ రాలేదు. అతడెందుకు రాలేదా అని ప్రధానోపాధ్యాయుడు ఆందోళన పడ్డాడు. విచారించాడు. అయితే కారణం తెలియలేదు. వివరాలు అందలేదు. సమయం మించిపోతున్నది. పాఠశాలలో ఉన్న పద్ధతులను అతిక్రమించి రాధాకృష్ణకు కబురు చేశాడు. ఆయన అనారోగ్యంతో బాధపడుతున్నాడు. పైగా తండ్రి నుంచి పరీక్షా శుల్కం చెల్లించటానికి కావలసిన ధనం ఇంకా ఆయనకు అందలేదు. ప్రధానోపాధ్యాయుడు ఆయన పరిస్థితిని గమనించి తానే రాధాకృష్ణ చెల్లింపవలసిన శుల్కాన్ని చెల్లించాడు.

ఆ మరునాడు పాఠశాలకు వచ్చిన రాధాకృష్ణను పిలిపించి ప్రధానోపాధ్యాయుడు విషయాలను తెలుసుకొన్నాడు. ప్రధానోపాధ్యాయుడే శుల్కం చెల్లించినట్లుగా తెలిసిన

రాధాకృష్ణ ఆనందానికి హద్దే లేదు. ఎందుకంటే ఒక సంవత్సరం కాలం చదువు వృధా కాకుండా తన ప్రధానోపాధ్యాయుడు పరీక్షాశుల్కం చెల్లించి తనను ఆదుకొన్నాడు. ఆనాడే రాధాకృష్ణకు గురువుల మీద అపారమైన గౌరవం కలిగింది. భావికాలంలో తాను ఉత్తమ గురువు కావాలనే కోరిక మనసులో తటిల్లతలా మెరిసింది. విద్యార్థులు ఉపాధ్యాయుల మధ్య ప్రేమ, గౌరవం, భక్తి, వినయం సంపూర్తిగా పరిఢవిల్లిన కాలం అది. ఉపాధ్యాయులంటే తమ తల్లిదండ్రులవంటి వారని విద్యార్థులు భావించేవారు. విద్యార్థులంటే తమ కుమారులని ఉపాధ్యాయులు వారిని ప్రేమించి, ఆదరించి, ఆదుకొనే వారు. విద్యార్థులు తమ బిడ్డలు లాంటివారే అయినందున వారి భవిష్యత్తును గురించిన శ్రద్ధ ఉపాధ్యాయులకు ఉండేది.

ఇలా తిరుపతిలో నాలుగు సంవత్సరాలపాటు విద్య సాగింది. ఆయనకు పన్నెండు సంవత్సరాలు చెరిసగ పడ్డాయి. అది 1900వ సంవత్సరం. క్రొత్త శతాబ్దం ప్రవేశించింది. తిరుపతికి సమీపంలోనే వెల్లూరు ఉన్నది. అక్కడ కూడా క్రైస్తవ మిషనరీలు నడిపే ఒక పాఠశాల ఉన్నది. ఆ పాఠశాలలో తమ దగ్గర బంధువు ఒకాయన ఉపాధ్యాయునిగా పనిచేస్తున్నాడు. తమ దగ్గర ఉన్నదాని కంటే ఉపాధ్యాయుడుగా పనిచేస్తున్న తమ బంధువు దగ్గరకు పంపితేనే అన్ని విధాలా ఉత్తమంగా ఉంటుందని రాధాకృష్ణని వెల్లూరు పాఠశాలలో చేర్పించాలని భావించారు. త్వరలోనే ఆయన తిరుపతి నుంచి వెల్లూరుకు వెళ్ళి అక్కడ మిషన్ పాఠశాలలో ఉపాధ్యాయుడైన బంధువు పర్యవేక్షణలో ప్రవేశించాడు.

తమ ఉపాధ్యాయుడుగా ఉన్న బంధువు అతని విషయంలో ఆయనకు ఎంతో సహాయం చేశాడు. తమ ఉపాధ్యాయ బంధువు పర్యవేక్షణలో ఆయన విద్యాభ్యాసం ఇంకా చురుకుగా సాగింది. విద్యార్థికి మేధ ఎంత ఉన్నా దానిని సక్రమంగా వినియోగించి ఒక క్రమపద్ధతిలో వినియోగించి విద్యను అభ్యసించినప్పుడే ప్రయోజనం ఉంటుంది. ప్రయోజనకరమైన జ్ఞానం విద్యార్థికి సిద్ధిస్తుంది. ఉపాధ్యాయ బంధువు ఆయన విద్యాభ్యాసాన్ని క్రమబద్ధీకరించాడు. అందువలన రెండు సంవత్సరాల అనంతరం ఆయనకు పదిహేను సంవత్సరాల వయస్సులో, మెట్రిక్యులేషన్ పరీక్షలో ఉత్తీర్ణుడు కాగలిగాడు. మొత్తం మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయంలోనే ఆయన సర్వప్రథముడుగా ఈ పరీక్షలో ఉత్తీర్ణత పొందాడు. విశిష్ట గౌరవం లభించింది. ఆ సమయంలో వారి కళాశాల వారు ఉపకార వేతనం మంజూరు చేయటానికి ఆయనను పరీక్షిస్తూ బైబిల్ మీద అనేక ప్రశ్నలు అడిగారు. అన్నింటికీ తడుముకోకుండా చక్కని జవాబులిచ్చాడాయన. ఆ ఉపకారవేతనం ఆయనకు సునాయాసంగా లభించింది.

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/book/Dr+Sarvepalli+Radhakrishnan

* * *